

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce **J. K.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 7. 10. 2003, č. X, vedené u Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, pod sp. zn. 54 Cad 53/2004; o námitce podjatosti vznesené vůči soudcům Krajského soudu v Hradci Králové,

t a k t o :

Soudci Krajského soudu v Hradci Králové **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodování o žalobě vedené pod sp. zn. 54 Cad 53/2004.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce v dané věci podal žalobu proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 7. 10. 2003, č. X, ve věci nároku žalobce na předčasný starobní důchod.

V rámci ústního jednání (protokol na č. l. 32 a 33 soudního spisu) konaného před Krajským soudem v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, dne 10. 3. 2005 vznesl žalobce námitku podjatosti proti všem soudcům Krajského soudu v Hradci Králové, kteří svým postupem řízení od roku 1991 údajně napomáhají pokračování ve zločinu komunismu.

Žalobce tuto svou námitku podjatosti dále neodůvodnil, pouze v rámci tohoto ústního jednání doplnil, že jeho námitka není v obecné rovině, neboť je odůvodněna postupem soudu ve všech jeho věcech, a to týkajících se podle něj podvodné rehabilitace z roku 1992, jíž prý soud pouze tiše přihlíží.

Shora uvedený spis byl postoupen Nejvyššímu správnímu soudu, jemuž přísluší rozhodnout o námitce podjatosti (§ 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního - dále jen „s. ř. s.“).

K námitce podjatosti nebyla přiložena vyjádření soudců krajského soudu, neboť na základě takto obecné námítky nebylo možno určit, proti komu tato námitka směřuje.

Podle ustanovení § 8 odst. 1, věty druhé s. ř. s. je z projednávání a rozhodnutí věci vyloučen mimo jiné takový soudce, který se podílel na projednávání nebo rozhodování věci

v předchozím soudním řízení. V projednávané věci však tento důvod vyloučení pro podjatost není dán ani tvrzen.

Podle ustanovení § 8 odst. 1, věty první s. ř. s. je soudce z projednávání a rozhodnutí věci vyloučen také tehdy, jestliže se zřetelem na jeho poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jeho nepodjatosti. Na základě formulace námitky podjatosti je pravděpodobné, že právě tento důvod podjatosti žalobce pocítuje, když odkazuje na dosavadní jednání soudců předmětného krajského soudu ke své osobě v předchozích, tedy nikoliv stejných, řízeních. Tento svůj pocit ovšem žalobce dále nijak nekonkretizoval, neodůvodnil a zejména neupřesnil, proti kterým konkrétním soudcům má námitka směřovat. Je tak nutné se ztotožnit s názorem krajského soudu, že takto formulovaná námitka je skutečně příliš obecná, neboť nesměřuje proti konkrétním soudcům, ale proti všem soudcům Krajského soudu v Hradci Králové jako skupině, což ovšem samotná konstrukce § 8 odst. 1 s. ř. s., podle níž lze namítat podjatost pouze u jednotlivých soudců, neumožňuje.

Námitka podjatosti je tedy příliš nekonkrétní jak co do osob, vůči nimž by měla směřovat, tak co do vyřčení důvodů, pro něž je podávána. Za této situace nezbyvá Nejvyššímu správnímu soudu než konstatovat, že podjatost nemohl na základě takto obecně formulované námitky shledat.

Nejvyšší správní soud proto o námitce podjatosti rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. března 2005

JUDr. Vojtěch Šimíček,
předseda senátu